

නර්බේනා නාටකය රචනා කොට ඇත්තේ සිංහල ජනකතා දෙකක් ඇසුරු කරගෙන ය. මෙය ප්‍රවීණ නාට්‍ය රචකයකු වන දයානන්ද ගුණවර්ධන මහතාගේ නිර්මාණයකි.

මෙම නාටකයෙන් විස්තර වන කතාව කෙටියෙන් මෙසේ ය. ගම්ගෙදරන් අසල කැලෑවක නරියෙක් දුකෙන් සිටියි. දර කැඩීම සඳහා ගම්මහගේ ගම්දූව සමග කැලයට පැමිණෙයි. ගම්දූව කැලෑවේ ලස්සන දෑ සතුවූ වෙයි. ඇ ජෙල්ලමට කැමති දරියකි.

මවත් දුවත් එදා දර කැඩීමට ගිය විට සිදු වූයේ කුමක් ද?

නර්බේනා නාට්‍යයෙන් උපුටා ගෙන ඇති කොටස දැන් අපි කියවමු.

ගම්මහගේ : (පිටත) දුවේ!

නරියා : සද්දයක්!

ගම්මහගේ : (පිටත) අපි අර කැලේට යමු දර ටිකක් ඇහිඳින්න.

නරියා : සද්දයක් ඇහෙනවා මනුස්ස කටහඬක් වාගෙ.

ගම්දූව : (පිටත) හොඳයි අම්මේ!

නරියා : ඔව් ගැනු කටහඬක් වාගේ. ඒක නම් ඒ තරම් බය වෙන්න කාරියක් නො වේ. කෝකටත් සුදුනම් සරිරෙ කියලා මේ පඳුරටවත් මුවා වෙන්න ඕනෑ.

(නරියා පඳුරට මුවා වෙයි. ගමමහගේ සහ ගමදුව දර කැඩීම පිණිස ඇතුළු වෙති.)

ගමමහගේ : (දර කඩමින්) දුවේ, අද නම් දර ටිකක් වැඩිය කඩාගෙන යන්න ඕනෑ. හෙට දිනාවට වහින්නත් ඉඩ තියෙනවා. පේන්නේ නැද්ද අහස බීරිං කරගෙන එන හැටි? ගෙම්බොත් කෑගහනව බක බක ගගා.

(ගමදුව ඇගේ බස්වලට සවන් දෙන්නේ නැති බව දක)

අනේ ! දුවේ, උඹට නම් කිසි ම බරක් හැල්ලුවක් තේරෙන්නේනෑ මොකකවත්. ඔහොම ඉඳලා බෑ දෑන් ටිකක් වැඩපොල කරන්න පුරුදු වෙන්න ඕනෑ. ලිඳ ලඟට ගියත් වරුවක් තිස්සෙ කතාව ඔහොම වැඩ කරලා බෑ. දිගතලග දුන්නහම ගෙදර දෙරේ වැඩ කරන්න ඕනෑ තනියම.

ගමදුව : ඔන්න අම්මා ඉතින් දිගයක් ඇඳලා ගත්තා.අම්මේ, බලන්නකො අර පිපිලා තියෙන ඇහැළ මල්වල ලස්සන. අද කැලේ හරියට ඇහැළ මල් පිපිලා.

ගමමහගේ : ඇහැළ මල්. මොන කෙහෙල් මලක් ද? මොකද උඹ තව තොත්ත බබෙක් කියලා හිතාගෙන ඉන්නවා ද? දෑන් කී දෙනෙක් උඹ ගැන අහලා එවලා තියෙනවා ද? උඹ මෙහෙ තව වැලිබත් උයන්න කල්පනාව.

(ගමමහගේ පිට වේ. ගමදුව දර කැඩීමට පටන් ගන්නා නමුදු ඇගේ සිත ඇදී යන්නේ වනයේ සිරියාවට ය. මේ අතර පඳුරට මුවා වී සිටින නරියා ගමදුවගේ රූප ලක්ෂණ දක මත් වෙයි.)

නරියා : චා! ගම දෝණි නම් හරි පංකාදුයි. මෙහෙමත්

ලස්සන මනුස්ස දුවක් මං නම් දෑකලා නෑ මේ කපේ
දි. අංගපුලාව හරියට වාක්තු කලා වගේ. හරියට උදේ
පිපුණු ඇහැළ මල් පොකුරක් වගේ, ලස්සන. අනේ!
පිනක් නෑනෙ මෙහෙම කෙනෙක් ගෙදර ඇත්තො කර
ගන්න. හනේ! මොනවා කරන්න ද? පුරුවෙ පවක්
හින්ද කිරිසන් ආත්මෙ ලැබුවෙ.

(මේ අතර ගම දුව ගී ගයමින් නටයි.)

ගමදුව : ඇහැළ මලින් ගස් පිරිලා
බලන්න හරි ලස්සනයි
අඹ රඹුටන් ජම්බු ඉදිලා
අද හැම තැන හරි හැඩයි

දොඹ ගස් යට මල් හැලිලා
සුවඳක් හැම තැන දූනෙයි
වලිකුකුළන් හඬලන කොට
අහං ඉන්න හරි හිතයි

ගස්වල දලු නැළවෙන කොට
ඇඟට හරි ම සිතලයි
ඉගිළෙන අර සමනලයින්
අල්ලන්නට බැරි හැඩයි

නරියා : වා!..... කැලේ තියෙන හොඳ ම මල් දෑකලා තියෙනවා
නමුත් ඒවා සේරම පරදිනවා මැගෙ ලස්සනට. කට
හඬ ලස්සන. කැලේ ඉන්න මොන ම කුරුල්ලෙකුට
වත් බෑ ඔය තරම් ලස්සනට නාද කරන්න. අනේ!.....
හරියට උදේ ඉර එළියට දිලිසෙන පිනි පොදක් වගේ
ලස්සන..... මොනවට ද ඉතින් මනුස්ස ආත්මයක්
නැති කොට? (ශබ්දයක් ඇසෙයි)..... ආ!..... අන්න
ඇගෙ අම්මා ද කොහෙ ද එනවා.

(ගමමහගේ හතසු මිටියක් රැගෙන පැමිණ ගමදූව සොයයි. ඇ එවිට ඇත මල් කඩමින් සිටියි.)

ගමමහගේ : දූවේ..... දූවේ..... උඹ කොහෙ ද?

ගමදූව : මං මෙහේ මේ ඇහැළ මල් කඩනෝ.

ගමමහගේ : හනේ! හනේ! කෝ දර කැඩුවා ද?.....
එක දර කැල්ලක් කඩලා නෑනෙ. මොනවා ද තෝ
මෙච්චර වෙලා කළේ තොට නං මිනිහෙක්
එක්ක දිග කන්න යන්න හම්බ වෙන්නෙ නෑ. තෝව
හොඳ නරියකුට තෝව නම් දිග දෙන්නෙ
නරියකුට. ඒක හොඳට මතක තියාගං. ඒකෙ ආයෙ
වචන දෙකක් නෑ.

තෝව දෙන්නෙත් නරියටයි
තෝව ගන්නෙත් නරියකුයි
තෝව දෙන්නෙත්
තෝව ගන්නෙත්
කැලේ ඉන්නා නරියකුයි

(ගමමහගේ සහ ගමදූව පිටවෙති. ඔවුන් පිටවූ විගස නරියා පඳුර තුළින් එළියට පැන ප්‍රීතියෙන් නටයි.)

ගමරාල, කපුරාල ලවා දූවට විවාහයට සුදුස්සකු සොයවයි. එවිට නරියා පැමිණේ. එදා දුන් පොරොන්දුව මතක් කර දෙයි. ගමදූව දීමට දෙමව්පියන්ට සිදු වේ. ගමදූව අඩමින් නරියා සමඟ යයි. නරියා මෙසේ ඇය සනසයි.

කුමටද සොබனියே කඳුළු සලන්නේ
හේකුව මම නොදනිමි
ගිරිහෙල් අරඹේ ඇති මගෙ නිවසට
මම ඔබ ගෙන යන්නම්
ඔබ හට හැම සැප එහි දෙන්නම්

හඳු පායන කල ගඟ බඩ ඉඳගෙන
ඔබෙ හිස පිරන්නම්
මල් පෙති විසිරුණ සුදු වැලි මතුපිට
ඔබ ගෙන ඇවිදින්නම්
මම මගෙ ආදරෙ පෙන්වන්නම්

තණ අග දිලිසෙන පිනිකැට අරගෙන.
ඔබෙ ඇඟ දෝවන්නම්
ඉර පායන විට පුබුදින මල් ගෙන
ඔබෙ හිස සරසන්නම්
කොමලියෙ ආදර බස් දෙන්නම්.

(නරියා සහ ගමදුව ඇත වනයට පිටවෙති.)

ත්‍රියාකාරකව 01

නාට්‍ය පෙළෙහි එන චරිත බෙදාගෙන ඒවා නිසි උච්චාරණයෙන් යුතු ව කියවන්න.

நாடகத்தில் வரும் பாத்திரங்களை பகிர்ந்து அவற்றை உரிய உச்சரிப்புடன் வாசிக்கவும்.

%ii. පහත දැක්වෙන පිළිතුරු ලබා ගැනීම සඳහා ඇසිය යුතු ප්‍රශ්න ලියන්න. ඔබ ලියන වාක්‍ය අගට ප්‍රශ්නාර්ථ ලකුණ යොදන්න.

අ) නිමල් ඔයාගේ පොත ගත්තා.

ආ) නංගී අඬනවා.

ඇ) හොඳින් ඉන්නවා.

ඈ) අක්කා මල්ලි එක්ක නගරයට යනවා.

ඉ) අම්මා ගෙදර ආවා.

ක්‍රියාකාරකම 04

පහත දැක්වෙන වාක්‍යවල හතේ! වා! යන පද අගට යොදා ඇති ලකුණ හර්ෂාදි ලකුණ නමින් හැඳින්වේ.

හතේ! මං වාගේ පවිකාරයෙක්.

වා! ගම දෝණි නම් පංකාදයි.

i. පාඩමේ හර්ෂාදි ලකුණ යෙදුණු වාක්‍ය උපුටා ලියන්න.

පාடத்தில் விளிப்புக்குறி இடப்பட்டுள்ள வாக்கியங்களை தெரிந்து எழுதுக.

ii. පහත දැක්වෙන වාක්‍යවලට සුදුසු තැන හර්ෂාදි ලකුණ යොදන්න.

பின்வரும் வாக்கியங்களுக்குப் பொருத்தமான இடத்தில் விளிப்புக்குறி இடுக.

සැපවේවා සියලු දෙනාට

ඔබ විභාගයෙන් සමත්වේවා

අහා හරි ම ලස්සනයි අහස

අනේ මගේ තොප්පිය ගඟට වැටුණා

අපොයි මේ මොන විපතක් ද

හා හා බලාගෙනයි දුවන්නේ

